

Poštovane kolegice i kolege sa velikom tugom vas obavještavam da je 27 jula ove godine preminula prof dr Dragana Obradović, posle duge i teške bolesti. Prof dr Dragana Obradović je bila specijalista Klinike za neurologiju VMA i redovni profesor Medicinskog fakulteta VMA Univerziteta odbrane.

Dragana Obradović je rođena 20 decembra 1966, završila je 5 Beogradsku gimnaziju i Medicinski fakultet i bila je među najboljim učenicima i studentima. Specijalizaciju iz Neurologije je upisala 1993 i završila 1997 sa odličnom ocjenom, Magistarski i doktorski rad je odbranila još za vrijeme trajanja specijalizacije. Prošla je sva izborna zvanja od asistenta do redovnog profesora. Svi ovi podaci i činjenice govore da je bila izvanredan, đak, student, ljekar, neurolog, nastavnik i istraživač. I to nikada nije niti će ikada biti upitno.

Predstavljala je poznato i priznato ime u neurološkoj zajednici Srbije i okruženja, a na polju multiple skleroze i u internacionalnim okvirima. Jedan je od pionira liječenja multiple skleroze matičnim ćelijama. Ovo je i potvrđeno velikim brojem naučnih članaka, predavanja, tribina, seminara i drugih publikacija. Poznato je njeno ogromno zalaganje za obezbjeđivanje terapije pacijentima sa multiplom sklerozom. Ovo su biografski podaci za ogroman respekt, ali ja hocu da govorim o Dragani Obradović kao osobi, drugarici sa specijalizacije, kolegici, ljekaru kliničaru, prijatelju, ...

Koliko je Dragana Obradović zaista značila onima koji su je upoznali govore riječi iz telegrama Prof Gordane Tončev:

„... Vest da se Dragana preselila u večnost ostavila me je bez reči. Nakon toga su nastupili tuga i praznina. Prelistavanje zajedničkih fotografija. Draganu sam prvi put srela 1998. Zapamtila sam njene krupne plave oči. Već na sledećem susretu sam bila Gocili, a ona Draganica. Šta nas je povezalo? Ne znam, ali su svi naši mnogobrojni susreti bili izuzetno prijatni. I kada smo slušale predavanja, i kada smo pričale o knjigama koje smo pročitale..i kada smo bili u raznim komisijama, ispitivale studente..i kada smo pričale o svojim pacijentima...i obilazile gradove i podsticale jedna drugu da još nešto kupimo. A najviše kada smo pričale o porodici. Kada je govorila koliko voli Denu i Sloba, njene roditelje. Njoj je Bog dao sve. Bila je pametna, lepa, obrazovana, elokventna, hrabra. Imala je integritet i prepoznatljiv stil. I definitivno se razlokovala od drugih, i ja sam mislila da joj niko i ništa ne može. Mislila sam i nadala se da joj ni bolest ne može ništa i nadala se novim susretima....Na žalost njih neće biti ,ali će ona i oni biti i u nama i sa nama dok postojimo....“

I na kraju ja lično želim da kažem nešto o Dragani Obradović: Dragana Obradović (tada Đorđević) i ja smo došli i započeli specijalizaciju isti dan 20 decembra 1993, na njen rođendan, više godina dijelili specijalizantsku i spacijalističku sobu, i od prvog dana smo započeli put koji je imao mnogo predivnih dionica, velikih uspjeha, stalnog druženja, neprekidne komunikacije, međusobne podrške.. Bilo je i dionica kada smo se u nerazumijevanju razumijevali, a mene je njena osobina da bude principijelna, hrabra, spremna da brani svoj stav ne kalkulišući o posljedicama potpuno uvjerala da se radi o kompletno formiranoj osobi nestvarnih intelektualnih kapaciteta i beskrajnog šarma i duhovne i fizičke ljepote. I kada se nijesmo slagali znao sam i znam, da je ona dio mog života, bila i biće, kao osoba, drug, prijatelj,

oponent, kritičar, saradnik i ličnost za svako poštovanje. Bila je svoja, drugačija na najbolji mogući način, i ostavila je neizbrisiv trag i sjećanje kod svakog ko ju je upoznao.

Dragana će ostati zadovoljenjem neraskidivi života njenih prijatelja, a kako kaže Meša Selimović: Prijateljstvo se ne bira, ono biva ko zna zbog čega, kao ljubav.

Neka je vječna slava prof Dragani Obradović

Predsjednik Društva neurologa Srbije

Puk prof dr Ranko Raičević